

samfund og dermed også et fundament for at klare sig siden hen.

Derfor kan vi ikke være andet bekendt end at sikre os – til glæde for os alle sammen – at børn med tosproget baggrund får størst muligt udbytte af undervisningen i den danske folkeskole. De skal have fat i nøglen til integration, og det er flydende dansk, sådan at man kan gå i en normal klasse eller privatskole på linje med andre børn. Uden de fornødne sprogkunderskaber er integration af tosprogede betydelig sværere. Det er elementær logik; derfor bør man også kunne stille krav, og derfor er det her forslag altså for svagt efter vores mening.

Sagen er jo den, at 40 pct. af de fremmedsprogede børn ikke er optaget i en daginstitution, og det betyder, at deres omgang med danskere og det danske sprog erfaringsmæssigt er alt for lille. Vi mener, det er en meget vigtig sag at få integreret tosprogede i det danske samfund. Derfor har vi egentlig også en lille skeptisk holdning til, må jeg sige, at man har valgt at ændre førskoletilbudet til det kalenderår, hvor børnene er fyldt 4 år, og ikke, som i det tidligere forslag, for det kalenderår, hvor børnene fylder 3 år.

Vi ønsker generelt i Det Konservative Folkeparti at benytte gulerødderne i stedet for pisken, men i denne sag synes vi, at det er nødvendigt, at man benytter pisken, så alle får et tilbud og alle får muligheden.

Der er også et problem med økonomien i forslaget. Hvis man kigger på de økonomiske konsekvenser, står der i bemærkningerne til forslaget, at efter ministeriets vurdering vil omkostningerne ved forslaget for kommunerne i 1999 være 12,8 mio. kr., i år 2000 26,1 mio. kr., i år 2001 19,2 mio. kr. og så faldende. Det er ud fra den rigtige idé om, at når man får sprogstimulering tidligt, vil der være mindre behov for modersmålsundervisning senere hen.

Men de tal holder nok ikke særlig mange vegne. Jeg har fået nogle tal fra Odense Kommune – det er landets tredje- eller fjerdestørste kommune – der siger, at alene for de 3-årige vil det koste Odense Kommune 4,38 mio. kr., for de 4-årige 4,3 mio. kr. Det vil sige, at alene Odense Kommune kommer til at betale ca. en tredjedel eller en fjerdedel af alle de udgifter, som ministeriet siger det vil koste over hele landet.

Det vil vi meget gerne have uddybet. Vi vil godt have at vide, hvor meget det kommer til at koste i de forskellige kommuner, og om det

ikke får langt, langt større økonomiske konsekvenser end det, der står i bemærkningerne her. Det var L 65.

Hvis vi tager L 66, synes vi, at ideen er god. Jeg vil godt indlede med at konstatere, at vi egentlig godt kan støtte forslaget, fordi ideen med, at man forstærker undervisningen i dansk for de personer, som ikke har dansk som modersmål, er rigtig og vigtig. Det er efter vores overbevisning meget vigtigt for deltagelse i det danske samfund og arbejdsliv, at kendskabet til det danske sprog er rigtig godt, sådan at muligheden for integration og muligheden for at få arbejde i samfundet bliver forbedret. Det er derfor godt, at man også med dette forslag forbedrer mulighederne for flygtninge og indvandrere, men spørgsmålet er, om det ikke også er på tide, at vi opstiller krav til de tosprogede.

Det bør forventes, at også de fremmede gør en større indsats for at lære det danske sprog og være meget mere bevidste om, hvad der kræves for at blive integreret i det danske samfund. Derfor mener vi fra konservativ side, at der også skal stilles krav om, at flygtninge og indvandrere, der ikke kan tale dansk, aktivt følger danskundervisning som betingelse for at få dansk bistandshjælp. Det skal selvfølgelig være med respekt for internationale konventioner m.v., men der bør være mulighed for en debat om offentlige ydelser til udlændinge, herunder hel eller delvis brugerbetaling på det område.

Efter vores opfattelse skal alle følge danskundervisningen for overhovedet at få del i det danske velfærdssamfund, og så synes vi også, der ligger nogle gode incitamentideer i, at man er med til at betale en del af det, sådan at man har et mål med, at man går aktivt ind og får undervisning.

Med hensyn til debatten om, hvor det skal ligge, har det jo været en meget intensiv debat, og vi har alle sammen fået en hulens masse breve og kommentarer om det. Jeg ved ikke, hvad der er rigtigst. Indtil videre forholder jeg mig til det, som regeringen i hvert fald siger, at det er en del af den samlede pakke, at det skal ud til kommunerne. Men jeg kan godt forstå de argumenter, som alle sprogskolerne og alle, der sidder i systemet, fremfører om, at da man overførte det i 1986, fik man rationaliseret, så antallet kom ned på 60 centre i stedet for 240, og at alle lærerne er tilfredse, alle skolerne er tilfredse, alle brugerne er tilfredse.

Så bør man – selv om jeg er arg modstander af amterne og gerne vil have dem nedlagt –